

DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unitatea

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . 100 Lei

Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Semn de întrebare

— La directivele de politică bisericească a noului guvern —

(*) Curând după instalarea sa în fruntea ministerului Cultelor și Artelor, d. prof. I. LUPAȘ a trimis o scrisoare-circulară tuturor ierarhilor creștini ai țării. Le cere, tuturor, sprijinul devotat pentru noul guvern, care a primit dela M. Sa Regele misiunea de „a realiza o operă de consolidare morală și de înălțare sufletească a Țării și a Națiunii”, având ca temei de guvernare decizia concentrată în cunoscutele trei cuvinte: „Hristos, Rege, Națiune”. Pentru a se vedea că guvernul înțelege să meargă sincer pe acest drum și, în consecință, merită sprijinul tuturor, d. ministru ține să facă în câteva linii mari directivele pe care le va urma guvernul în general și mai ales în politica sa bisericească. — Iată-le:

„Vom activa cu toată energia în spiritul programului național-creștin.

Vrem, ca la baza Statului român să fie așezat principiul spiritual al Creștinismului.

Vrem ca Biserica Națională să fie considerată ca suprema reprezentantă a forței generatoare de viață morală.

Vrem să impunem spiritului public ordinea morală întemeiată pe doctrina Evangheliei lui Hristos.

Vrem să reîntegrăm Biserica noastră în permanența ei misiune creatoare și purificatoare.

Vrem o preoțime luptătoare încadrată ca factor esențial în organizarea de Stat, conform tradiției românești și cerințelor etice ale unei temeinice așezări naționale.

Creștinismul face parte organică din sufletul poporului românesc, care va primi deci cu inima deschisă și cu dreaptă înțelegere năzuințele pentru realizarea programului nostru, chemate a contribui să întărească credința în inimi și să consolideze Biserica noastră națională, care este temelia vieții spirituale a României.

Vom avea în același timp neîntreruptă sollicitudine pentru toate celelalte biserici creștine, pentru ca împreună să ne apropiem de idealul regenerării morale a tuturor fiilor, credincioși în Hristos, ai scumpei noastre Țări. Le cerem însă tuturor, ca o condiție sine qua non a oricărei colaborări, identificarea deplină cu idealurile sfinte și permanente ale României. Această identificare nu trebuie să fie o simplă supunere pasivă, ci o convingere vie care să se manifesteze prin fapte pentru că, după cuvântul Scripturii, credința fără fapte moartă este“.

Să recunoaștem, înainte de toate frumuseța gestului. Gândul de-a face cunoscute din primul moment vladăicilor țării intențiunile guvernului, a fost cât se poate de norocos. Sunt atât de mari răspunderile cari apasă pe umerii Păstorilor noștri în aceste vremuri de involburare, încât merită din plin atâta atențiune.

Ne pare rău că nu putem avea, din primul moment, același sentiment de aprobare totală și față de cuprinsul adresei ministeriale. — Nu ridicăm față de ea pretențiuni exagerate. Constatăm, delu prima privire, că nu e vorba de un program concret de muncă, ci numai de afirmarea ideologiei generale, a direcției în care va merge activitatea noului guvern, a atmosferei pe care înțelege să o creeze și în care vrea să lucreze. Ori cât am fi preferat precizări programatice, ne dăm perfect de bine seama că nu le putem găsi într-o astfel de orientare principiară. — Nici proces de intențiuni nu vrem să facem nimănui. Privim deci cu perfectă seninătate și cu toată obiectivitatea scrisoarea ministerială, pe care o presupunem animată de cele mai bune dorinți.

Cu toate acestea stăm în fața ei cu suflet

impărțit, ca înaintea unui mare semn de întrebare. Numai viitorul ne va putea arăta, dacă trebuie să ne bucurăm fără rezervă ori să fim cuprinși de adâncă îngrijorare.

Cine nu se va însuși auzind, că la baza Statului român va fi așezat principiul spiritual al creștinismului și că se va impune spiritului public ordinea morală a evangheliei lui Hristos?! Biserica ortodoxă, în special, are toate motivele să se bucure, și noi nu ne supărăm, pentru accentuarea atât de categorică și repetată a rolului mare ce i-se rezervă în marea operă de purificare și înălțare morală, atât de necesară. — Dar... încep nenorocitele „dar“-uri, cari strică toate bucuriile.

Scrisoarea s'a trimis tuturor ierarhilor creștini. În ea se vorbește însă numai și numai despre „Biserica națională”. Ea este totul și ei i-se va da toată puterea și toată onoarea. La coadă vin și „celelalte biserici creștine” pentru cari On. Guvern va avea, deasemenea, o „neîntreruptă sollicitudine”. Atât. Cum și în ce formă se va arăta această sollicitudine, e taina viitorului. Mult mai tare se pune accentul, firește, pe datoria acestora, de nimeni contestată, de a se identifica deplin cu idealurile sfinte și permanente ale României.

Am tot citit și recitit scrisoarea și, spre marea noastră mirare, a trebuit să constatăm în ea o lipsă cât se poate de supărătoare. D. ministru s'a gândit mult-mu't la ortodocși. S'a gândit puțin și la minoritari. Ne-a uitat cu totul pe noi, uniții. Noi suntem, după constituție și în realitate, biserică națională. Dar d. ministru vorbește numai despre o singură „Biserică Națională”, la singular, după toate semnele: cea ortodoxă. — Nu ne cuprinde, evident, între „celelalte biserici creștine”. Nici după constituție, nici după realitate, locul nostru nu e acolo. Și e sigur că d. Lupaș nu s'a putut gândi să ne facă, chiar la începutul ministeriatului său, insulta de a ne da lecții de românism.

Rămâne deci concluzia: pe noi, Biserica unită, d. ministru ne-a uitat. Il rugăm să ne trimită și nouă un mesaj, arătându-ne ce loc ne rezervă în „sollicitudinea” guvernului. Aceasta trebuia s'o facă cu atât mai prompt și mai precis, din primul moment, cu cât știa foarte bine că trecutul D-sale nu-l îndreptăța la mare încredere și mare însuflețire din partea noastră.

În așteptare, ținem să se știe încă odată, că orice s'ar întâmpla, rămânem consecvenți pe drumul nostru. Vom fi meruți în primele rânduri la muncă de zidire sufletească, cu adevărat creștinească și românească, a neamului. Ne vom apăra însă ființa și drepturile față de oricine și cu toate puterile. — Vom fi obiectivi față de guvern. Il vom judeca și aprecia după faptele sale și revocăm toate nedumeririle de mai sus, dacă ni-se va declara că noi suntem Biserica națională din scrisoarea ministerială!

Examene de licență în sf. Teologie.

Rectoratul Academiei de Teologie din Blaj comunică: Examenele pentru licență în sf. Teologie se vor face pe Marți, în 8 Februarie ctt., ora opt (8), la care dată toți candidații se vor prezenta la Rectoratul Academiei. — Blaj, la 12 Februarie 1938. — Rectoratul.

Altă furtună

Suntem în plin sezon politic. Evenimentele se precipită vertiginos, spre complectă stupeoare și desorientare a țării. Nu ar fi în intențiunea noastră a judeca unele ca acestea dacă nu ar avea o influență destul de hotărâtoare asupra vieții sociale și morale a satelor, respectiv a credincioșilor. Privite însă lucrurile din acest punct de vedere, fără doar și poate, ne privesc direct și avem dreptul a le judeca. Pentru că, preoți fiind în Via Domnului, promotorii și răspânditorii ideilor integral creștine și a idealului creștin, luptăm din greu pentru a putea crea în mijlocul satelor și a credincioșilor noștri acea viață socială și morală, care să le poată garanta un trai fericit pe pământ și a le putea asigura mântuirea vecinică. În consecință, tot ceea ce atinge — fie direct, fie indirect — scopurile ce le urmărim, fie contribuind la consolidarea vieții cinștite și drepte a credincioșilor noștri, fie că-i vorba de sabotarea și destrămarea muncii preotului, nu ne pot lăsa indiferenți. Mai ales nu cazul din urmă, fiindcă nu odată ne este dat să-i constatăm efectele nefaste.

Departa de la mine gândul de a condamna orice politică și preoțime înscrisă în partide politice. Nici aceea nu vreau să spun, că neutralitatea politică a preotului ar fi idealul. Căci, în fond, și aceasta e o politică. Că e, ori nu, cea mai norocoasă, nu știu. Vreau să spun însă, că felul în care fac politică unele partide, este adânc dăunător vieții sociale și morale a țării.

Vom avea noi — românii — multe părți bune și calități frumoase; va fi având țara noastră multe bogății și privilegii minunate. Dar ceea ce ne lipsește azi, e acea viață superioară socială și morală, care ridică atât individul cât și colectivitatea la o concepție înaltă a demnității individuale și naționale, în măsură a câștiga respectul altora și în măsură a garanta atât individului cât și colectivității un trai fericit. Pentru așa ceva e însă necesară observarea acurată a principiilor fundamentale ale creștinismului.

La noi creștinismul se supralicitează. Ar trebui să ne bucurăm. Nu avem însă motive suficiente. Căci, viața morală a țării, în definiție, nu se poate judeca după retorica spumoasă a unuia sau altuia, cocoșat la putere; și nici chiar după numărul turnurilor de biserică ce se ridică cu ajutorul cutărui guvern; ci după contribuția lui efectivă la instaurarea faptică a principiilor de viață creștină, de dreptate socială și de progres moral al națiunii. Teoretic, toate se unesc întru promovarea desideratelor creștine; practic însă nu toate. Dovadă: alegerile.

În preajma Crăciunului 1937 s'a abătut asupra țării furtuna alegerilor. A pustit și a stricat mil și mil de suflete. Corupția a luat forme îngrijorătoare. Unde nu ajungea cuvântul ca mijloc de propagandă și unde se simțea că nu

e destul de convingător, intra în horă banul și beutura. Puzderie de bani pentru coruperea conștiințelor. S'au deschis largi pungile — până și cele ale bugetelor comunale — și sburau milioanele ca toamna frunzele arborilor vânturate de furtună. Crișmele pline. Beutura curgea gărlă. Și odată cu ea, simțemintele creștine turnate în suflete de bietul preot pentru sărbătoarea Crăciunului. — Prietenii cimentate din tinerețe; familiile cinstite de gospodari în bune relațiuni înainte, s'au trezit luate de această năprasnică furtună și aruncate pe baricade una împotriva celeilalte. Crime; injurături; bătăi și dușmăni, iată contribuția unor alegeri generale la ridicarea nivelului social și moral al țării.

Au trecut. A rămas preotul ca să refacă ceea ce se poate reface: să liniștească sufletele, să împace dușmăniile și să curățească sufletele de miasma păcătoasă din alegerile trecute. Astea toate în preajma Crăciunului 1937. — Ori, asta se poate numi ori cum, numai contribuțiune la ridicarea demnității creștine naționale a țării, nul însfârșit, ne bucuram și așa, că au trecut alegerile și va veni pacea și liniștea. Dar ne-am înșelat. Capriciul politic a voit altfel și ni-se anunță o nouă furtună. De astă dată pentru Paștele anului 1938. — Frumoase perspective! În calendarul anului nu sunt alte zile libere decât cele din preajma sărbătorilor?

Pr. I. Man

Măsurile de executat. În vederea unei funcționări cât mai rodnice a *Reuniunii de misiuni sfinte* din Arhidieceză și pentru binele sufletelor, în ședința comitetului, ținută în 10 Ian. c. s'au luat între altele și următoarele *măsurile de executat*:

a) „Să se fixeze două date pe an, — prima înainte de Paștele, iar a doua înainte de sfârșitul anului școlar — până la Carl P. O. D. protopopi să fie obligați a-și înainta cererile de misiuni. Cererile înaintate după aceste date să nu se ia în considerare decât în cazuri cu totul excepționale.

b) Fiecărui district protopopesesc să i-se impună numărul parohiilor cari au să primească misiuni, an de an, astfel ca, în conformitate cu art. 16 din statutele Reuniunii, în curs de 10 ani să fie servit întreg districtul.

c) Să se pună în vedere Fraților în Domnul din parohii ca să evite, pe cât e cu putință, în cereri, *exprimarea de preferință* față de anumiți preoți misionari, restrângându-se numai la indicarea împrejurărilor locale. Pentru cererile de acest fel, când cei indicați nu sunt disponibili, foarte greu pot fi împlinite cu alți preoți. În legătură cu aceasta, Reuniunea va avea grije ca să aibă membri cât mai potriviți pentru scopul său.

Datele până la care trebuie să fie înaintate toate cererile de misiuni sunt: *15 Febr și 10 Iunie*.

Numărul parohiilor cari trebuie să primească misiuni în fiecare an, să se stabilească luându-se a noua, sau cel puțin a zecea parte din district, în ordinea importanței, astfel ca fiecare parohie să ajungă la rând măcar odată în zece ani.

Toate acestea s'au și comunicat deja Preaon. Oficiul protopopesesc pentru luare la cunoștință. Si suntem siguri că apreciindu-se după cum se cuvine aceste măsuri, vor fi respectate. Din ceea ce numai bine va rezulta.

Pentru filmul religios

— Câteva considerații de ordin tehnic —

Nu odată mi-a fost dat să aud, cum unii confrăți se plâng de nenumărate greutăți și neajunsuri ce întâmpină în pastorație. Concluzia e întotdeauna aceeași: s'a stricat inmea, poporul Poporul, adevărat, nu mai e așa credincios și supus preceptelor dumnezeiești și bisericești ca înainte de războiul mondial. Cauzele sunt în deobște cunoscute. Dar nu-i mai puțin adevărat că, preoțimea singură chemată să îndrepte relele, a rămas de cele mai multe ori numai la diagnosticarea lor, fără a căuta mijloace eficiente de îndreptare. Și câtă vreme se va complăce în proverbiala-i comoditate, adecă de a nu pași dela ideile la faptă, să nu se aștepte la o îmbunătățire a situației, ci la din contră.

Medicul nu se mulțumește numai a constata boala pacientului său. El va căuta, în mod practic, a aplica bolnavului medicamentul potrivit, dorind a-l face sănătos. În cazul de față medicul este preotul. El cunoscând răul,

sau relele din parohia proprie, nu-și va da dăruia până nu va găsi mijlocul sigur de îndreptare.

Ori, lipsa unor mijloace mai eficiente, mai potrivite, pentru ameliorarea relor ce bântuie sufletele parohienilor noștri, o resimțim noi preoții din cura animarum. Prin urmare tot noi vom ști aprecia rosturile și binefacerile unei atare mijloc de pastorație: *filmul religios*. Și tot nouă ne incumbă datoria de a trece dela planul ideologic la cel real.

Am desbătut această chestiune cu câțiva confrăți, animați și ei de dorința acestei realități și, aproape toți, oricât de optimiști, au pus unele obiecțiuni — cea mai frecventă a fost însă: *electricitatea*. Deocamdată noi nu prea avem sate electificate și va trebui să așteptăm poate cam mult, până când se va realiza și la noi acest elementar mijloc de civilizație. Ori nouă ne trebuie azi și nu mai târziu.

Pentru deplina edificare a confrăților doritori de mai bine, sunt azi în măsură să dau câteva lămuriri de ordin tehnic.

De introducerea aparatelor normale de cinema încă nu poate fi vorba. Căci nu atât aparatul, cât mai ales filmele costă cam mult și reclamă capital de investiție mai mare. În acest scop ar trebui înființată o casă de filme, cum bine spune Păr. I. Ploscariu într'un număr al „Unirii”. Despre asta mai târziu. De data aceasta va fi vorba numai de introducerea unui *aparat de proiectant fixe*: simplu, ușor de manevrat și costă mult mai puțin. — Celor dela oraș li e mai ușor. Iși pot procura nu importă ce tip de aparat, curentul electric îl au la îndemână, iar filmele sunt aceleași de 95 și 16 mm. Rămâne deci să soluționăm problema electrică pentru cei dela sate.

De curând mi-s'a trimis dela *Bonne Presse* din Paris un catalog în care aflu aparatul marca: „Filmstop” B. P. Nr. 5 aparat pentru sale mijlocii, care funcționează cu 12 volți și nu consumă mai mult de 6 amperi pe ședință. Aparatul simplu costă 4000 lei. Voiajul acestui este ușor de procurat. Se cumpără un acumulator de automobil, are tocmai 12 volți și 60 amperi. (Se va putea întrebuința la timpul său și la aparatul cinematografic normal). Cu el se pot ține 10—12 ședințe cu o singură încărcare,

□ □ Foița „Unirii” □ □

Trezvia creștină

Rânduri din pastorala de Anul Nou a I. P. S. pâr. Mitropolit Alexandru

„Cu trezvie și cu dreptate și cu bună credință să viețuim în veacul de acum. Iată poava Apostolului neamurilor. Profesorul de sfânta Scriptură dela Institutul catolic din Paris, Fillion, explică, cum în acestea trei cuvinte: *trezvie, dreptate și bună credință*, sunt cuprinse celea trei înfățișeri ale vieții creștine din punctul de vedere al desăvârșirii sale: în raport cu noi înșine, cu aproapele și cu Dumnezeu.

„Cu trezvie să viețuim”. Trezvia, cum tâlcuiește Sfântul Vasile cel Mare, cuprinde toate îndatoririle creștinului față de sine însuși. A fi doară treaz este echivalent cu a fi limpede la cap. Ceea ce înseamnă că nu este permis ca noul patimilor să împânzească cerul sufletului, orizontul minții tale. Minte ta suverană trebuie să fie senină întotdeauna, căci numai atunci poate fi mîntea regină, cum cere poetul dela omul frumos din punct de vedere moral.

Voiu fi deci treaz, când îmi voi ști stăpâni toate pornirile rele, punând ordine în casa sufletului meu, ca să evit nenorocirile cari ar

putea să se instăpânească asupra-mi, fiindcă n'am știut să împlinesc cele mai elementare îndatoriri față de mine însumi, punând ordine în cuprinsul sufletului, neînfrânând patimile, cari mă duc la pierzare.

Astfel de patimi sunt: *trufia, sgârcentia, necurăția, pizma, necumpătul, mânia și lenea*.

Trufia aduce blestemul lui Dumnezeu. Sfântul apostol Petru scrie: „Dumnezeu stă împotriva celor trufași, iar celor smeriți le dă har” (I. Petru 5, 5). Poate fi binecuvântat, poate avea har cineva, căruia i-se împotrivesc Dumnezeu?

Iată cum inflerează trufia Sf. Augustin: „Mândria a prăbușit pe Lucifer din ceru în iad... mândria a gonit pe Adam din paradis... mândria a rușinat limbile giganților... mândria a pierdut pe Faraon cu oastea lui... mândria a înjosit pe împăratul Nabucodonosor...”

De *sgârcentie* scrie Apostolul Pavel: „Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint, carea unii poftindu-o au rătăcit dela credință și s'au pătruns cu dureri multe”. (Tim. 6, 10). Sf. Ioan Gură de Aur remarcă pe dreptul, că patima uricioasă a lăcomiei după avere pune în mișcare toate neamurile pământului, poruncește și stăpânește împărățiile, în cari toate se fac în vederea bogățiilor, înarmează pe principi unul contra altuia, adună oameni, compune armate, este pricina certurilor, urilor, omuciderilor, frânge secretele cele mai mari și face pe

om trădător către rege și patrie... rupe legăturile prieteniei celei mai strânse...

Necurăția trebuie să se aștepte la rușini și ocară multă. I-se făgăduiește din partea lui Dumnezeu deja în Vechiul Testament: „Iar preacurvarul, pentru lipsa minții, pierire sufletului său câștigă. Dureri și ocară pătimește, și batjocura lui în veac nu se va șterge”. (Pildele lui Solomon 6, 32, 33). Invățatul Pico dela Miradola spune că în toate vremurile ateii publici au fost oameni corupți de patimile rușinoase ale trupului. Ar voi bucuros aceștia să se descurtoarească de Dumnezeu, dacă ar putea.

Pizma a înfăptuit cel dintâiu omor pe pământ. Nu tot această pizmă i-a făcut pe Iudoi să dea morții pe Fiul omului, pe Isus Hristos, cum a recunoscut-o însuși Pilat. Pizma și astăzi la câte rele și necazuri și nenorociri nu dă anză? Putem spune că parte cea mai mare a dușmănilor și a neînțelegerilor dintre oameni derivă tocmai din păcatul pizmei.

Răutatea pizmei ne-o spune plastic Sf. Ioan Gură de Aur: „Dobitoacele sălbatice atacă numai când sunt silite de foame și sunt provocate de noi, pe când pizmași îi provocăm și pe binefăcătorii lor de vrășmași; aruncăm cu cale să ne supărăm de relele noastre, și de prosperitatea altora; necuratul poate pretinde ardoarea pasiunii sale, hoțul sărăcia și ucigașul mânia lui, pe când pizmașul numai răutatea lui; și dacă e de datoria noastră să

care costă 90 lei. Acumulatorul costă 2800—3000 lei. Se poate avea unul și mai ieftin, combinat, din trei acumulatoare à 4 volți, ca cele de radio, cu 1800 Lei, dar mai puțin solid ca cel dintâi.

Filmele sunt editate de Bonne Presse și sunt variate. Se găsesc filme: V. și Noul Testament; Biblia ilustrată; Istoria bis.; scene evanghelice, catehismul în imagini; martirii din primele secole ale creștinismului și altele. Toate filmele aceste sunt turnate după cei mai renumiți pictori, ca: Schnoor, Overbeck, Vignola și alții. Un film cu 30—50 imagini costă 100 lei. Se poate avea și conferința în limba franceză numai cu 10—12 lei. Și este foarte practică. Ideile sunt numerotate. Fiecare idee corespunde cu o imagine din film, care la rândul ei încă e numerotată. Ea rămâne pe ecran cât o lăsam. Când conferințiarul a terminat de expus ideile, manevrantul trece la imaginea următoare... De aceea vor trebui să fie totdeauna doi preoți: unul pentru conferință, altul pentru manevrarea aparatului.

Un neajuns este cu formalitățile la Min. Industrii pentru obținerea permisului de import. Ar fi bine dacă Cond. Centrală a Agrului ar exopera un permis pentru importarea mai multor aparate deodată și și scutirea de taxe vamale, fiind aceasta o chestie pur religioasă și culturală.

În rezumat: cu puțină bunăvoință și cu o sumă de 7—8000 lei, preoțimea noastră poate avea la dispoziție un aparat de proiecție în stare de funcțiune și câteva filme, care ar însemna mai mult ca o bibliotecă. Cu acest mijloc s'ar putea ajunge la rezultate nebănuite. Să ne închipuim ce impresie ar lăsa în sufletele credincioșilor prezența la o astfel de ședință vederea în imagini a: Patimilor Domnului, Moartea martirilor, actele de caritate pe teren social ale Bisericii catolice și altele. Atunci uneltirile și atacurile furioase ale dușmanilor Bisericii îndreptate contra ei s'ar lovi de zidurile de granit ale credincioșilor noștri strâns adunați în jurul ei. N'ar mai putea fi amăgiți cu momeli. Este timpul suprem: cu Dumnezeu înainte!

Pr. V. Beldeanu

„Șantierul Cardinalului“. Acum cinci ani (după cum cetim în „Informations Catholiques Françaises“) s'a început din inițiativa cardinalului-archiepiscop Verdier al Parisului, o operă ce-l cunoscută azi în toată lumea sub numirea de „Șantierul Cardinalului“ și constă în hotărârea tradusă în faptă de a ridica, într'un răstimp de cinci ani, o sută de biserici noul în eparhia Paris.

La hotărârea aceasta s'a ajuns în urma faptului că, deja în 1930, în numita eparhie erau cam cinci milioane credincioși, pentru cari nu existau decât două sute de biserici parohiale, așa că se veniau pe câte o atare biserică, mai ales la periferiile capitalei franceze, și câte 50—60—80000 suflete. Cardinalul, vizitându-și arhidieceza, a constatat numaidecât această mizerie pastorală și s'a decis să-i vină de hac. A lansat deci un apel la o subscripție publică. Rezultatul a fost extraordinar: în mai puțin de patru ore a fost subscris un împrumut de douăzeci milioane de franci. Ba au fost persoane cu dare de mână care s'au angajat să ridice singure câte o biserică. Cele mai mișcătoare au fost danile multor săraci cari și-au jertfit bucurios agoniseala, numai ca „Bunul Dumnezeu să poată fi cunoscut și iubit“ cum ziceau aceștia.

Așa s'a început, deodată, clădirea alor 60 de biserici. Dar s'a văzut în curând că-i prea puțin. Și atunci, s'au mai deschis alte 40 de șantiere. Din 1932 și până azi au fost destinate cultului religios nu mai puțin de 80 lăcașuri de închinare pe cari le-au putut admira vizitatorii Expoziției Mondiale de anul trecut. Unele din ele sunt adevărate capodopere sub raport de mosaic, vitrail și arhitectur. Cum e bunăoară, biserica „Sf. Spirit“ despre care s'a spus cu tot dreptul că „atât prin dimensiunile sale cât și prin importanța și valoarea artistică a decorației sale, e, fără îndoială, cea mai considerabilă din realizările de șantier ale Cardinalului“.

Din punct de vedere social, opera aceasta a consacrat definitiv popularitatea înaltului Ierarh (și a Bisericii al cărei prinț este) Cele trei milioane și trei sute de mii zile de lucru (într'o vreme de șomaj cumplit), prilejite brațelor muncitoare, și cele cam 75 milioane de franci francezi plată muncitorească, e natural

că nu pot fi nici bagatelizate, nici date uitării. Sub raport religios, roadele îndrăsnellii apostolice a Cardinalului sunt și ele dintre cele mai îmbucurătoare: mulțimile cartierelor socotite pierdute pentru credință, de când s'au deschis nouile case ale Domnului, se apropie, mil și mil, de SS. Taine. (R. Negru).

Fondul „Ștefan Roșianu“ pentru ajutorarea săracilor

Regretatul Părinte Roșianu nu a dorit pompă și cununii pentru înmormântare. Atunci, cel care l-au iubit și admirat au inițiat un fond de ajutorare a săracilor, care să poarte numele marelui dispărut. În numărul 1—1938 al gazetei noastre am publicat începutul acestui fond și primele contribuțiuni. Continuăm astăzi lista donațiilor care ne-au mai sosit de atunci încoace:

Ioan Georgescu, canonic Oradea, . . .	1000 Lei;
Reuniunea arhidiecezană de mistini sfinte	5000 „
Ștefan Pop, București	1000 „
Dr. Nicolau, București	100 „
N. N. București	200 „
Dădărlat Vasile, adv. București . . .	1000 „
Dna Mariș Moldovan, București . . .	200 „
Dr. Nicolae Popa, București	500 „
Augustin Callani, București	800 „
Banca populară „Axente Sever“ Blaj	1000 „

Total 10 800 Lei.

Adăugând această sumă la totalul de 8500 din lista primă, avem totalul general de 19.300 Lei. — Lista rămâne deschisă și sperăm că se vor găsi încă mulți cari se vor grăbi să-și dea obolul la o faptă atât de nobilă.

Preoții și agricultura. Guvernul italian a instituit așa zis: „bătălia a grâului“, care nu-i altceva decât un concurs pe față al agricultorilor. Această „bătălie“ s'a dat Duminică trecută la Roma în prezența Ducelui, a ministrului de resort și a unei mulțimi de producători din toate părțile Italiei. Premiile s'au împărțit pe grupuri de elemente valoroase în exploatarea agricolă a pământului italian.

Preoțimea a fost reprezentată strălucit în

lubim chiar pe vrășmași noștri, ce fărădelege este când îi urim pe prietenii noștri?

Necumpătul în mâncare și beutură aduce boli, și moarte prematură sau subită. Ne spune și Mântuitorul: „Iară luați aminte ca să nu se îngreueze inima voastră cu sațiul mâncării și cu beția... și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea“. (Luca 21, 34).

Marele Shakespeare se știe că spunea: „Tu, spirit nevăzut al vinului, dacă încă nu ți-am dat un nume, drac să-ți fie numele“. Iar Seneca: „Multe boale au produs multele plese de mâncări“.

Mânia nu mai e nevoie să spunem câte rele produce și cât este de execrabilă. „Mânia și urgia sunt lucruri urgisite și bărbatul păcătos le ține“, cetim în Înțelepciunea lui Sirah. Și tot în această carte sfântă: „Pizma și mania împuținează zilele și grija aduce bătrânețea mai înainte de vreme“. (Înțelepciunea lui Sirah, 30, 25).

Sf. Ioan Gură de Aur n'are cuvinte destule spre a înfieră mania: „Ce-i mai rău decât această furie; a te supăra, agita, arde mereu în chipul acesta? Căci astfel sunt sufletele celor ce meditează răzbunare. Cât ce-l văd pe respectivul asupra căruia vreau să-și răsbune, se înfurie numai decât; dacă-l aud vocea, se agită, tremură. Când sunt culcați în pat, își făuresc mil de soluri de torturi, ce chinuiesc pe acel dușman. Iar dacă pe lângă acestea pe respec-

tivul îl văd om ridicat în cinste, slăvit, ce chin pe dânsul! Ca și oarecare boală uscată sau ceva vierme așa roade ea la rădăcina minții noastre. De ce închizi o fiară în mădulele tale? Ar fi mai bine să fie în inima ta un șarpe sau o viperă, decât mania și pofta de răzbunare. Căci reptilele acelea s'ar depărta numai decât, pe când acestea rămân pururea, mușcă cu dinții, își picură veninul și stârnesc o oaste întreagă de cugete moleste“.

Lenea, în sfârșit, aduce nu numai sărăcie materială ci și spirituală. Iipsindu-te de harul Domnului. Nu ne învață Pildele lui Solomon: „Puțin să dormitezi și puțin să dormi și puțin să îmbrățișezi cu mâinile pieptul. Iară de vei face aceasta, veni-va înainte mergând sărăcia ta, și lipsa, ca un bun alergător“? (Pild. lui Solomon 24, 33 34). Și iarăși: „Poftele omoară pe cel leneș, că nu volesc mâinile lui să facă ceva“. (Pild. lui Solomon 21, 25).

Aș putea dovedi, pe urma părintelui Adolf von Doss, că lenea este nerecunoștință față de societatea omenească, care are drept la munca noastră. Aș putea arăta că lenea este nestatornică, fricoasă, duce la nesățiu în mâncări și beuturi, este pizmașă, se ascunde bucurios în dosul minciunii și a ipocriziei și înșelăciunii; este încăpăținată, pornită spre manie, urește înfruntarea, este risipitoare, și altele multe. Ci mă îndestulesc cu cece spune Scriptura

despre ea, și v'am înșirat deasupra. Este prea destul ca să vă scârbiți de ea.

Feriți-vă deci, iubiți filii, de acestea șapte păcate capitale, cari sunt piedecile celea mai de frunte de a vă pune în rând gospodăria sufletului vostru, de a fi stăpâni acasă la voi. Acestea șapte păcate capitale sunt doară *capul* tuturor răutăților vieții omului, pe cari, dacă nu le vom fi eliminat, forma-vor atâtea *capete* de acuză împotriva ta la înfricoșatul scaun de judecată a lui Isus Hristos: Iată deci importanța *capitală* de a reteza celea șapte capete fioroase ale acestui balaur, mai fioros decât legendara hidră dela Lerna. Numai atunci veți fi îndeplinit îndatoririle, pe cari le aveți față de voi înșivă și veți fi viețuit cu trezvie, așa cum cere dela noi Apostolul neamurilor.

[.] Sus să avem inimile fiilor mei. Anul acesta să însemne pentru noi toți o reînșufletire a puterilor noastre sufletești, a credinței, nădejdei și dragostei dumnezeiești, o schimbare în bine a legăturilor noastre cu deaproapele, și o reînnoire a hainei sufletului nostru, care trebuie să se lapede de toată patima, care-l ține încătușat.

Citiți și răspândiți „UNIREA“

numita „bătălie a grâului“. Erau de față o seamă de arhiepiscopi, episcopi și la două mil de preoți. Premiile principale, în aclamații generale, le-au primit preoții. Episcopul de Udine, Msgr. Nogara, a rostit o frumoasă cuvântare, lămurind, între altele, că: „Preotul știe și învață că Patria trebuie iubită nu numai dintr'un sentiment natural și în vederea binelui comun, ci și din poruncă divină, după pilda Mântuitorului care, deși a iubit toți oamenii, a dovedit totuși că știe iubi cu predilecție pământul nașterii sale. Istoria Bisericii, apoi, amintește și ea marile merite ale clerului și pe tărîmul agriculturii. Concursul atât de multor preoți la „bătălia grâului“ e o nouă dovadă despre aceasta. Prin aceasta preotul nu iese din sfera misiunii sale, căci deși tinde, în primul rând, la mântuirea sufletelor, totuși nu scapă din vedere nici ceea ce se referă la bunăstarea materială“.

D. Mussolini n'a pregetat să numească eveniment în istoria Italiei concursul de Duminică trecută și să aducă elogii clerului italian, care și înțelege atât de bine misiunea sa de factor hotărîtor și în agricultură prin binefăcătoarea sa înțurire asupra păturei celor dela coarnele plugului.

Știri mărunte

Personale. Preaven. Ordinariat arhiepiscopesc din Blaj a numit de *asesori consistoriali* pe p. *Ion Popu-Câmpeanu* directorul liceului de băieți; p. *George Faina* profesor la liceul de fete și p. *Dumitru Neda*, profesor la Academia teologică. Au fost promovați de *protopopi onorari*: p. *Ioan Dredășian* paroh în Târgu Mureș II; p. *George Faina* profesor la liceul de fete Blaj și p. *Dumitru Neda*, profesor de teologie. Au fost numiți *viceprotopopi onorari*: p. *Dr. Cortolan Suciu*, directorul școlii normale de învățători; p. *Dr. Ștefan Maniulea*, profesor și director ajutor la liceul de băieți, și p. *Niculae Crețu*, paroh în Galda de jos. A fost numit *viceprotopop actual* al districtului Dumbrăveni p. *Gheorghe Simu*, iar p. *Cornel Matelu* din Socolul de Câmpie a fost numit paroh la Voivodeni (distr. Reghin).

— Acelaș a numit pe p. prof. *Emil Mesaroș* de director al Școlii de ucenici, iar pe dna prof. *Emilia Hopârteanu*, directoare a Liceului Comercial de Fete din Blaj.

Răspuns regal. De praznicul Noului An în care am intrat, I. P. S. p. Mitropolit Alexandru a făcut Suveranului, telegrafic, cele mai călduroase și mai respectuoase urări de bine. La ceea ce Maj. Sa Regele a răspuns, tot telegrafic, I. Preasfinției Sale, cu dt. 5 Ian. c.: „Mulțumesc I. P. S. Tale pentru caldele urări de Anul Nou. — CAROL R.“

Aviz catehetic. Se aduce la cunoștința On. preoți și cateheți, că a apărut „BIBLIA COPILOR“, manual de religie aprobat pentru cl. III—IV a școlilor primare. Se poate comanda, cu prețul vechiu, de 15 lei exemplarul, — dela *Librăria Seminarială din Blaj și dela celelalte librării.*

Dela Reuniunea Arhidiecezană de misiuni. Comitetul Reuniunii Arhidiecezane de misiuni s'a întrunit în 10 Ian. c. sub prezidiul p. *Ariton M. Popa* protopopul Reghinului, în ședință, pentru a pune la punct anumite lucruri și a lua anumite hotărîri. Cu acest prilej s'au decis, între altele, și următoarele (după ce în prealabil s'a dat cetire rapoartelor asupra activității de anul trecut și asupra stării cassei): să fie crescut numărul membrilor predicatori și să fie scoasă o broșură care să cuprindă istoria Reuniunii. Tot în cadrele acestei ședințe s'a

făcut comemorarea morții celui dintâiu apostol misionar la noi Români uniți și a președ. Reuniunii Arhidiecezane de misiuni, care a fost r. p. p. *Ștefan Roșianu*. Ca un mic omagiu memoriei lui binecuvântate, s'a încuviințat contribuția cu 5000 Lei (cinci mii Lei) din partea Reuniunii la fondul „Ștefan Roșianu“ pentru ajutorarea săracilor din Blaj.

Locale. Duminică viitoare, a lui Zahciu, va predica în catedrală p. *Iuliu Maior*, dir. Liceului Comercial de băieți.

— De anul Nou preoțimea, profesoria și oficialitățile din loc și-au prezentat I. P. S. Sale p. Mitropolit omagiile lor în cadrul *recepțiilor* ce au avut loc la reședința mitropolită. Tuturor urărilor de bine le-a răspuns înaltul ierarh cu cunoscuta-i căldură părințească.

Episcop convertit. E mitropolitul jacobit *Mar Severios* de Niranzam, care a părăsit biserica jacobită pentru a intra în cea catolică. Scrisoarea de ieșire din sânul bisericii căreia-i aparținuse până aci a trimis-o, „Catholicos“-ului jacobit în ziua de 29 Noembrie 1937. *Mar Severios* a fost alumn seminarial sub *Mar Ivanios* de Tivandrum și conșcolar al lui *Mar Theophilos* de Tiruvalla, ambii foști ierarhi jacobiti și amândoi convertiți la catolicism. Pasul acesta al noului arhieru (bacalaureat al universității din Calcutta), ce îmbrățișează crezul roman, rămânând la ritul său, e de prevăzut că va da nou și puternic impuls mișcării de revenire a jacobitilor în adevăratul staul al Păstorului Hristos.

Savant convertit. Acelaș număr din 27—28 Decembrie 1937 al lui „Observator Romano“, care aduce știrea convertirii lui *Mar Severios*, anunță și primirea sărbătorească a prof. universitar *Dr. F. I. Buitendijk* în sânul Bisericii catolice. Faptul s'a petrecut luna trecută în biserica Preacuratei din *Groningen* (Olanda), unde *Dr. Buitendijk* e profesor de fiziologie. S'a distins mai ales pe terenul fiziologiei comparate, în care domeniu are o mulțime de lucrări valoroase. De ani de zile e prieten al unor savanți catolici ca *P. Gemelli*, *Max Picard*, *Jaques Maritain*, *M. Scheber* și alții și să vede că prietenescul său contact cu aceștia l-a ajutat să găsiască și să apuce pe calea adevărului.

Spre cinstea altarilor. La arhiepiscopia din Torino s'a început zilele trecute *procesul informativ* în vederea beatificării lui *Iosif Toniolo*, mirean, fost profesor universitar la Pisa. Au fost întrebați în cauză o seamă de laici și persoane bisericești cari au cunoscut pe ilustrul profesor dela Pisa, care a fost de mai multe ori pe la Torino unde avea mulți prieteni și unde a ținut, în biserica arhiepiscopiei, și o conferință de care-și amintesc și acum atâtă din mulțimea celor ce au ascultat-o, în frunte cu cardinul *Richelmy*.

Redacții ce jubilează. Confratele clujan „Patria“ a împlinit două decenii de luptă cu lipsa de fonduri, cu adversități pronunțate („Patria“ e oficiosul național-tărăniștilor din Ardeal) și chiar și cu nepăsarea atâtoră dintre „căseni“. A biruit însă toate piedecile, urmându-și linia dela început. — „Curentul“ dlui *Pamfil Șeicar* a intrat și el în al 11-lea an de existență, cu perspective și mai promițătoare ca cele de până aci. — Dorim ambelor cotidiene viață cât mai lungă și mai strălucită.

A fost descoperit mormântul primului Faraon. Relativ tânărul, dar deja celebrul arheolog englez *Walter Emery* a pus deunăzi capăt unei discuțiuni vechi și aprinse între egiptologi. Și anume: făcând săpături în *Sokkara*, pe valea Nilului, a dat de-un mormânt de vechiu rege egiptean, care cuprinde dovezi evidente că-i lăcașul de odihnă a primului rege din prima dinastie a faraonilor *Menes*, care a

trăit acum cinci mii de ani și a fost ucis de-un ipopotam. Pe pereții camerelor suterane ce înconjură mormântul s'au găsit urmele unor tapete de hârtie colorată. S'a mai dat și peste minunate colecții de ceramică purtând sigilul regelui idolatrizat de urmașii săi și trecut de Greci între zei. Și, după cum scriu gazetele, nu lipsesc din colecțiile descoperite nici tăblițe scrise cu cerneală neagră. Ceea ce e mărturie unei civilizații înaintate deja pe acele vremuri.

Hitler telegrafiază Sf. Părinte. Cancelarul Hitler a prezentat, de Anul Nou, Supremului Pontifice, urările sale de bine și ale Reichului. Sf. Părinte, din partea sa, a răspuns pe aceeaș cale, cancelarului. Gazetele, firește, s'au grăbit să interpreteze acest schimb de telegramă ca o indicație de schimbare a raporturilor încredite dintre Reich și Vatican. Din cercuri catolice berlizeze bineinformate s'a precizat însă numai decât, că totul nu-i nimic altceva decât o uzanță de politeță diplomatică între șefi de state ce întrețin legături diplomatice.

† **Elena Caliani**, născ. Cheșianu, a adormit în Domnul la Zoreni (Lumperd), în ziua de 7 Ianuarie c., într'al 82-lea an al vieții și 10 al văduviei sale. — Odihnească în pace! — D'ui director general *Augustin Caliani*, care-și pierde în răposata pe scumpa sa mamă, îi transmitem și pe această cale sincerele noastre condoleanțe.

Mulțumită. Subscrisul, în numele parohiei Române Unite din Iași (Moldova) vin și pe această cale, să aduc cele mai călduroase mulțumiri p. *Vasile Markiș* și parohienilor lui din *Aurora Ills* (Statele Unite ale Americii de Nord) pentru suma de 12 mii lei (douăsprezece mii lei) cu care s'au înscris de ctitori, membri fondatori și ajutători ai primei capele Române Unite cu Roma, din Iași—Moldova, care prin luna Mai a. c. nădăduim a o putea inaugura. — Pr. *Aurel Bungărdan*.

Anunț. Se aduce la cunoștință generală că la *Oficiul poștal de reședință Blaj*, în cancelaria oficiului, se va ține *licitație publică* cu oferte închise și sigilate, în ziua de 25 Ianuarie 1938, orele 10 dimineața, pentru *reconcesionarea antreprizei transportului coletelor la domiciliul destinatarilor din orașul Blaj*. — Amatorii sunt rugați a lua cunoștință de caetul de sarcini, care se poate vedea zilnic în biroul subsemnatului, între orele 8—12 și 15—18, când pot să ceară oricare alte lămuriri asupra acestei concesiuni. Odată cu oferta, concurenții vor depune o garanție provizorie în numerar sau efecte de Lei 2000 douămii. — Diriginte de reședință: ss. Indescifrabil.

Anunț

De vânzare un loc de casă în strada Episcop Lemeni (lângă dl profesor N. Comșa). Informațiuni la administrația gazetei

(1-1)

Atențiune

Adresați-vă cu încredere pentru clopotele bisericești la

TURNĂTORIA DE

CLOPOTE **Brașov**

Aliajul curat, ca înainte de război. Prețul cu toate acestea absolut ieftin. Este în interesul fiecărei comuni bisericești a cere dela noi oferte înainte de a procura.

METALURGIA ROMÂNĂ S. A.
BRAȘOV, Șoseaua Cristian